

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: v kolikšni meri lahko potem nacionalna sodišča pri presoji stroškovno naravnane cenovnega ukrepa
- (a) glede na člen 8(3) Okvirne direktive argument nacionalnega regulativnega organa, da se spodbuja razvoj notranjega trga, ocenjujejo na podlagi obsega dejanskega vpliva na delovanje notranjega trga?
- (b) glede na politične cilje in regulativna načela iz člena 8 Okvirne direktive in člena 13 Direktive o dostopu preučijo, ali je cenovni ukrep
- (i) sorazmeren,
- (ii) ustrezen,
- (iii) primeren in upravičen?
- (c) od nacionalnega regulativnega organa zahtevajo, da dovolj prepričljivo dokaže, da se
- (i) politični cilj, naveden v členu 8(2) Okvirne direktive, da nacionalni regulativni organi podpirajo konkurenco pri zagotavljanju elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev, dejansko uresničuje in da so uporabniki dejansko deležni kar največje ugodnosti v smislu izbire, cene in kakovosti,
- (ii) dejansko uresničuje politični cilj, naveden v členu 8(3) Okvirne direktive, glede prispevanja k razvoju notranjega trga, in
- (iii) dejansko uresničuje politični cilj, naveden v členu 8(4) Okvirne direktive, glede podpiranja interesov državljanov?
- (d) glede na člen 16(3) Okvirne direktive in člen 8(2) in (4) Direktive o dostopu pri odgovoru na vprašanje, ali gre za ustrezen cenovni ukrep, upoštevajo okoliščino, da je bil ukrep naložen na trgu, na katerem imajo regulirana podjetja znatno tržno moč, da pa je v izbrani obliki (Pure-BULRIC) namenjen spodbujanju enega od ciljev Okvirne direktive – namreč interesov končnih uporabnikov – na drugem trgu, na katerem regulacija ne pride v poštev?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL L 108, str. 33).

⁽²⁾ Direktiva 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) (UL L 108, str. 7).

⁽³⁾ UL L 124, str. 67.

Pritožba, ki jo je Simba Toys GmbH & Co. KG vložila 27. januarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 25. novembra 2014 v zadevi T-450/09, Simba Toys GmbH & Co. KG/Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-30/15 P)

(2015/C 138/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Simba Toys GmbH & Co. KG (zastopnik: O. Ruhl, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Seven Towns Limited

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 25. novembra 2014 v zadevi T-450/09, Simba Toys GmbH & Co. KG proti UUNT – Seven Towns Limited;
- razveljavi odločbo drugega odbora Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) za pritožbe z dne 1. septembra 2009 (zadeva 1526/2008-2);
- UUNT in družbi Seven Towns Limited naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka pred Sodiščem in prvostopenjskega postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja šest pritožbenih razlogov: prvi se nanaša na kršitev člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 40/94 ⁽¹⁾. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 7(1)(e)(i) Uredbe št. 40/94. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 7(1)(e)(iii) Uredbe št. 40/94. Četrty pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94. Peti pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94. Šesti pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 76(1) Uredbe št. 207/2009 ⁽²⁾.

Prvi pritožbeni razlog je razdeljen na enajst delov: napačna zahteva po „natančno razumeti“; napačno neupoštevanje proizvodov, ki so že na trgu; ugotovitve o razkritju upodobitve znamke naj bi temeljile na izkrivljanju dejstev in dokazov; preozka razlaga merila „tehnične funkcije“; neupoštevanje neobstoja samosvojih bistvenih značilnosti; napačne preudarki o splošnem interesu; napačna pravna presoja upoštevnosti neobstoja alternativnih oblik; Ugotovitev alternativnih oblik naj bi temeljila na izkrivljanju dejstev in dokazov; napačna pravna merila glede vzročne zveze in rezultata tehnične funkcije; neupoštevnost možnosti kock brez vidnih črt; napačna ugotovitev, da so zaradi domnevne netehničnosti ene podkategorije proizvodov netehnični vsi drugi proizvodi, za katere je znamka registrirana.

Drugi pritožbeni razlog ima en del: napačno neupoštevanje tega, da so bistveni elementi funkcionalni.

Tretji pritožbeni razlog ima en del: napačno neupoštevanje tega, da bistveni elementi dajejo proizvodu bistveno vrednost.

Četrty pritožbeni razlog je razdeljen na enajst delov: napačna pravna presoja dokaznega bremena; napačna analiza posamičnih elementov sporne znamke; napačno neupoštevanje tehničnosti posamičnih elementov; napačno upoštevanje zgolj standardov zadevnega sektorja; napačno merilo „samodejnosti“; napačna ugotovitev, da imajo zaradi domnevnega razlikovalnega učinka ene podkategorije proizvodov razlikovalni učinek vsi drugi proizvodi, za katere je znamka registrirana; napačna uporaba merila „najverjetnejše oblike“; zanikanje, da je magična kocka najverjetnejša oblika, naj bi temeljila zgolj na izkrivljanju dejstev in dokazov; napačna presoja razlikovalnega učinka zgolj z vidika potrošnika; napačna zavrnitev upoštevanja specifičnih proizvodov, ki se dejansko že tržijo; napačna pravna merila za presojo upoštevnosti proizvodov, ki so že na trgu.

Peti pritožbeni razlog je razdeljen na osem delov: napačna zahteva po „nedvoumnosti“; napačna zahteva po „samodejnosti“; napačna razlaga merila „dovolj neposredne in konkretne zveze“; napačna analiza opisnosti zgolj glede na splošno formulacijo proizvodov; napačna opredelitev upoštevne javnosti; napačna presoja poznavanja javnosti; napačno neupoštevanje prihodnjega razvoja; napačna presoja javnega interesa z napačnim sklicevanjem na alternativne oblike.

Šesti pritožbeni razlog ima en del: napačna ugotovitev dejanskega stanja brez dokazov.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, zvezek 1, str. 146).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Italija) 29. januarja 2015 – Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s./Comune di Monastir, Equitalia Centro SpA

(Zadeva C-37/15)

(2015/C 138/42)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s.

Tožena stranka: Comune di Monastir, Equitalia Centro SpA

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je v nasprotju s pravom Skupnosti ureditev iz člena 188 zakonske uredbe 152/2006 in uredbe ministrstva za okolje z dne 17. decembra 2009, po kateri se začetek veljavnosti zakonodaje o prenosu Direktive 2008/98/ES ⁽¹⁾ odloži do izdaje ministrske uredbe, s katero bodo določeni tehnični postopki in rok za začetek veljavnosti navedene zakonodaje o prenosu?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, str. 3).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Ireland (Irska) 2. februarja 2015 – Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited/Minister for Finance

(Zadeva C-41/15)

(2015/C 138/43)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Ireland

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited

Nasprotna stranka: Minister for Finance